मसमालभते ऽस्कन्पर्जन्यः पृथिवीमस्कन्गामृषभो युवा अस्कन्नेमा[1] विश्वा भूतानि प्र स्कन्नाज्जायताᳬ हविरिति ॥९॥ चमसशब्देन च द्रव्यं लक्ष्यते तत्संस्कारात् । उत्तरपूर्वे जुहोत्युपरवे चमसं दुष्टं प्रजापतये स्वाहेत्यथ येऽन्ये ऽनादिष्टास्तान्खरे जुहुयादग्नये वैश्वानराय स्वाहेति नाराशᳬसश्चेदुपवायात्तदुक्तम् ॥१०॥ नाराशंसश्चेच्छुष्येत तदुक्तम् पू॰सानिति(९. ५. २२) · उत्तरेण सह विकल्पार्थमिदमुच्यते । देव॰ अमेध्यातिपातश्वाद्यवघ्राणादिना दुष्टं चमसस्थं सोमम् · अन्ये चमसव्यतिरिक्ताः सर्वे सोमाः दुष्टाः तान् खरे ग्रहासादनार्थं कृतेऽध्वर्युर्जुहुयात् · शुष्कस्य नाराशंसस्याग्रयणादाप्यायनं (९. ५. २१) कार्यम् । पक्षान्तरमाह ·

अन्त्याद्वा ग्रहात्स्तोकमासिच्य भक्षयेयुः ॥११॥ आग्रयणोऽन्त्यो ग्रह उच्यते अन्तसम्बन्धात्[2] । देव॰ अन्ते शुष्कनाराशंससमीपे भवो गृहीतोऽन्त्यः ऐन्द्राग्नवैश्वदेवमरुत्वतीयमाहेन्द्रमहावैश्वदेवानां मध्येऽन्यतमः । कलशश्चेदुपवायात्क्षीरासेचनमेके ॥१२॥ द्रोणकलशश्चेच्छुष्यति क्षी॰के कुर्वन्ति । एके · हिरण्यवद्वोदकम् ॥१३॥ देव॰ सुवर्णसंयुक्तमुदकम् · हिरण्यं मध्ये निधाय तदुपर्यपामामेकः कार्यः । उन्नयने च ॥१४॥ एतदेव भवति · उन्नयन्त्यस्मादित्युन्नयनं पूतभृदुच्यते । देव॰ तस्मिन्नुपक्षीणेऽपि पयो हिरण्यवदुदकं वासिञ्चेत् ।

अद्रिभेदने मारुतेन ब्रह्मसाम्ना स्तुवीरन् ॥१५॥ अद्रौ भिन्ने मरुल्लिङ्गास्वृक्षु ब्रह्मसाम क्रियते · ब्रह्मसाम च माध्यन्दिने ब्राह्मणाच्छंसिविग्रहस्तोत्रम् । देव॰ मरुद्देवताकेन ब्र॰म्ना उद्गातारः स्तु॰रन् · अथाद्रिभेदनऽएवाध्वर्यवं नैमित्तिकमाह ·

चतुस्त्रिᳬशद्धोमश्च ॥१६॥ देव॰ परिमेष्ठिने स्वाहेत्यादिमन्त्रैः (६. १) चतु॰शदाहुतीनां होमः । सोमापहरणे विधावतेच्छतेति ब्रूयात् ॥१७॥ अध्वर्युः बहुविषयत्वात्प्रेषणस्य । देव॰ केनचिच्छत्रुणा सो॰णे कृते । अदर्शनेऽरुणपुष्पाण्यर्जुनान्यभिषुणुयात् ॥१८॥ अर्जुनशब्दश्चात्र तृणविषयः (अमर॰ २. ४. १६७) · अभिषवशब्देन च यागसाधनत्वोपलक्षणम् · श्रुतप्रतिनिधिरयम् ततश्च सोमशब्देनोपलक्षणम् । देव॰ अव्यक्तरागपुष्पाणि तृणानि अभिषवपूर्वकं सोमकार्ये विनियुञ्जीत।

श्येनहृतं पूतीकानादारानरुणदूर्वा हरितकुशान्पूर्वालाभे-पूर्वालाभऽउत्तरान् ॥

---

१) अस्कंतेमा R. २) Thus K pr. m. अन्त्य sec. m.